

Ceský kapitán ze Sibíře zastavil se v Omaze v úterý.

Kapitán Jan Smetana vrací se po pětiletém nepřetržitém pobytu na bojištích od osvobozené vlasti se zvláštním posláním.

Čeští vojáci v Sibíři jsou odříznuti od světa. — Všichni na ně zapomněli. Velmi touží po čtbě.

V úterý večer měli jsme příležitost setkat se se vzácným hostem, který zvláštní náhodou učinil v našem městě delší zastávku, a byli jsme tomu setkáni s duší povděční, neboť zvěděli jsme a můžeme české veřejnosti sdělit mnoho zajímavých podrobností o Čechoslovácích v Sibíři.

Hostem tím byl pan Jan Smetana, kapitán 1. československého pluku v Sibíři, jenž vyslán byl přes Ameriku se zvlášť důležitým poselstvím ku vládě Československé republiky. Přijel do Omahy dosti pozdě večer a poněvadž měl na vlak k Chicago čekati asi 5 hodin, vyšel si do města ještě té noci, že setká se s některým krajanem; pamatoval si již z dob studentských, že v Omaze žije více Čechů. Náhoda mu přála; sešel se s p. Karlem Smrkovským, lékařníkem na 13. a Jackson ul., který zavedl jej do místnosti p. Geo. Pithy, jenž na rychlo seznal telefonem několik krajanů, aby se milému hostu zastavilo.

Kapitán Smetana jest rodákem od Krumlova v Čechách. Již 3 roky před válkou byl v Rusku usazen a po vypuknutí války pomáhal organizovati československou armádu. Jest mladý, energický muž, ale při tom velice skromný; o sobě nemluvil, za to vyprávěl státně a utrpěl u svěřelých svých druhů. Na pravém rukávě svého kabátu má 5 červených pásků; každý z nich značí celý rok, strávený ve službě pro vlast. Prsa jeho zdobí 2 francouzské záslužní kříže; československá vláda nemá vlastních čestných odznaků, a zdobí hrdiny vyznamenáními francouzskými.

Po celý večer hovořili jsme o našich v Sibíři, a zvěděli jsme, že daří se jim tam velmi zle, a proto uvádíme v následujícím fakta, která sdělil nám kapitán Smetana, jenž projel celou Sibíř a za poměry svých druhů z vlastní zkušenosti:

Československý voják dostává měsíčně 50 rublů; jaká jest hodnota této částky, pochopíme z toho, že za americký dollar dostane se 40 rublů. Amer. hoši mají měsíčně \$33. Největší rozdíl je však v tom, že Američané jsou ve Vladivostoku v úplném klidu, a Češové jsou dosud na frontě, stále se ještě bijí. V Sibíři není příměří. Bolševici přepadají vlaky a stále útočí. Čechoslováci jsou jedinými ochránci pořádku. Vlaky na tratích jezdí jen ve dne, v noci zůstávají ve stanicích pod ochranou Čechů, neboť byly by na volné trati vydány útokům bolševiků. Avšak někteří je Čechoslováci 50, 000 až 60,000, jest jich málo, aby mohli zabránit všem ukrutnostem. Naši hoši ochraňují trati od Čeljabina do Chabarovska, v podstatě tedy jsou na stráži po celé délce Sibíře, a na tuto ohromnou vzdálenost jest jich tedy skutečně málo. Na jednotlivých stanicích jest jen několik mužů a ti musí být stále ve službě; nemají klidu, nemají oddechu. Musí svádět ustavičné bitky s bolševiky a trpí stále ztráty na raněných i padlých. Za to vše je odměna jejich tak směšně malá.

Obyvatelstvo v Sibíři kloní se všeobecně k bolševismu. Původně byli Čechoslováci vítáni jako osvoboditelé, a bylo jim nabízeno, aby převzali vládu. Především však nemohli nabídku přijmouti a uváděli, že nepřijali vládnout a uvést obyvatelstvo v porobu, a následkem toho nyní oběhají proti svým osvoboditelům zřejmé vystupování. Naši hoši jsou jedinou a hlavní příčinou, že nevypuklo dosud povstání ve velkém rozsahu. Bez jejich bdělosti panoval by v Sibíři zmatek, který nebylo by lze ovládnouti.

Za těchto okolností možno si představit, že život Čechoslováků

na Sibíři není závidění hodným. Ale k této obtížím, jež působí jim takřka nepřetržitá služba a hmotný nedostatek, přistupují nesnaze další. Naši hoši jsou úplně odříznuti od světa. Po celou dobu pobytu v Sibíři nemají od nikoho, hlavně pak z vlasti, žádných zpráv. (Z prvních legionářů, kteří zakládali 1. československý pluk, zbývá jich dle sdělení kap. Smetany pouze 200.) Naši hoši nemají českých novin; zahlodili tam občas číslo časopisu, třeba sebe starší, putuje od čety k četě, od vozu k vozu, od muže k muži, a jest chováno jako vzácný poklad. Čechoslováci nedostávají dopisů; nelze zjistiti, kdo je zadržuje nebo konfiskuje; nemají zpráv ani z Ameriky. Naproti tomu Poláci dostanou i kabelogramy; francouzský batalion dostává noviny i dopisy; o Američanech není ani třeba se zmiňovati, neboť ti jsou zásobeni dobře duševní stravou, ale v anglických novinách nenaleznou se vůbec zprávy o Čechách.

To vše působí našim hochům pocit, že jsou prodáni, že na ně všichni zapomněli, vzor tomu, že byli to právě oni, kteří mají zásluhu o to, že jméno Čechoslovák stalo se světově známým. Hrdinové naši vědí pouze, že budou v Sibíři dlouho. Nevědí konce svého pobytu v cizině. V roce 1916 čekali, že válka skončí a že budou posláni domů. V r. 1917 doufali, že dostanou se do Francie; po uzavření příměří se těšili, že pojedou přes Vladivostok do osvobozené vlasti. Zatím však jsou dodnes na svých stanovištích a nemají tušení, kdy budou odvoláni. Kap. Smetana přímo pravil: "Kdyby jim někdo řekl, že spatří vlast v r. 1925, měli by před sebou určitý cíl a těšili by se na to datum." — Francouzi, Angličané i příslušníci jiných národů, kteří většinu času prožili ve Vladivostoku, jsou demobilisováni; naši hoši to vidí, a sami musí kovatí namáhavou službu bez naděje na skončení.

Mnoho úlevy v tomto utrpení jim přinesla česká čtba. Každá, i nejmenší bednička knih byla jim velmi vítána. Z té příčiny chce dočísti kap. Smetana po příjezdu do Prahy toho, aby řízeny byly tam sběrné, kam by se ukládaly přečtené noviny, jež by pak v balících byly posílány do Sibíře. Hoši prahou zvláště po zprávách z otčiny. Jsou zoufalí, že neví, co se tam děje. Rozumí se, že i českoamerické časopisy, v nichž nyní naleznou se časté zprávy z Čech, vykonaly by mnoho dobra. Pouze ve Vladivostoku nalezl kap. Smetana české listy, ale v nepatrném počtu exemplářů, takže vojáci na frontě nemohou je dostati. To vše má za následek, že národní uvědomění ve vojsku upadá. Bylo by třeba, nutně třeba, aby rychle bylo něco podniknuto, především aby dostala se do Sibíře česká čtba. Jako zvláštní doklad ku této oprávněným žalobám uveď kap. Smetana, že o tragické smrti ministra Štefanika zvěděl až v Americe.

Ve Vladivostoku je několik tisíc raněných Čechoslováků, kteří trpí tím v beznaději. Není lidí na jejich převezení. Dr. Girs, představa ruského odboru Československé Národní Rady, vydal se před časem do Šanghaje v Číně, aby jednal o přepravu 1,200 raněných Čechoslováků na francouzské lodě; výsledek není kap. Smetanovi známo.

Přes Ameriku vypraveno bude 100 raněných, kteří mají přijeti v nejbližších dnech. Kap. Smetana omeškal se na cestě do Vladivostoku pouze o den, a byl by je zastihl a snad jel s nimi. Vzhledem ku svému poslání byl však vypravěn jako kurýr přímo ku břehům

Ameriky. Mezi těmito raněnými jsou 4 důstojníci a 96 prostých vojáků. Kap. Smetana byl mile překvapen, když zvěděl, že chystáme se k jich uvážení, a z mnohých krajanů i ze vzdálených končin Nebrasky si vyžádalo, aby o době jejich příjezdu byli telefonicky i telegraficky zpraveni, poněvadž chtějí se uvítání toho účastniti. Při tom vyslovil přání, které tato tlumožme:

Krajané, přijměte tyto hrdiny přátelky, a zpřijemněte jim chvíle pobytu mezi vámi; připravte jim několik šťastných chvil za dlouhou dobu strádání.

Do Sibíře měl být již dávno vyslán delegát, který by přinesl tam zprávy, po nichž vojáci naši touží, a živým slovem povzbudil a vzprávil na duchu klesající hoehy. Když sdělili jsme kap. Smetanovi, že díl mezi námi red. Vinc. Červinka a že se sem ještě vrátí, zanechal mu vzkaz, aby se co nejrychleji vypravil na Sibíř a potěšil vojiny zprávami z vlasti, čímž by si získal velkou zásluhu.

Kap. Smetana vyjel 23. dubna z Vladivostoku; po celou cestu, ani v Japonsku a v Kanadě neměl žádných potíží. Jeho průvodní list, ověřený příslušnými úřady, uvolňoval mu všude cestu. Až v Seattle, Wash., zažil velké nesnáze se svými zavazadly. Američtí páni úředníci neměli ani tušení o Československé republice, považovali kurýra za rakouského poddaného, tedy za příslušníka nepřátelského státu, a zdrželi jej celý den. Část zavazadel, a to velmi důležitou, nechťli mu vůbec vydati. Kap. Smetana mluví česky, rusky, francouzsky, polsky, ale angličtinsky počal se učiti až 1. května v Japonsku z rusko-anglické učebnice. Přes to však neleká se obtíží a mluví i vyjednávací si vše sám; na omažském nádraží vstoupil do kantýny Červeného kříže a výborně se bavil se "sestřičkami" (jak jmenuje pracovnice této instituce) při večer, kterou mu předložily.

Naši vojáci ze Sibíře

Výbor pro uvítání a pohostění československých vojáků, jedoucích ze Sibíře přes Ameriku do vlasti, obdržel zprávu od tajemníka Národního Sdružení ze San Franciska, že loď s invalidy odjela z Honolulu dne 19. května a kolem 27. jest očekávána v San Francisku. Výbor tamní očekává, že se tam hoši zdrží asi do soboty, 31., takže někdy kolem 3. června by mohli přijeti do Omahy. Jisté ale přijedou do Omahy v prvním týdnu v červnu, jak čtenáři sami mohou z hořejší informace seznati, proto všichni, kdož dosud dali zdejším výboru svou přihlášku, že chtějí jednoho neb více hochů ubytovati a pohostiti, mohou se na tu dobu připravit. Kdo z krajanů, majících světnici s postelí, bydlí blízko středu české čtvrti a chtějí by též českého vojáka pohostiti, ale dosud se nepřihlásil, nechť tak učiní ihned telefonem (Douglas 6724), neb o sobě nebo listkem u tajemníka výboru: Stanislav Šerpán, 2230 So. 14th Str., Omaha. Kdo z venkovských krajanů chce být domén telegraficky (na své útraty) o příjezdu hochů do Omahy asi na dva dny předem, nechť s též u tajemníka písemně přihlásí.

Krajan Karel Slavík utonul v Clevelandu

Jeden z prvních omažských krajanů, jenž dobrovolně vstoupil do americké armády, stal se obětí nešťastné náhody.

Z Clevelandu, O., došla truchlivá zvěst o tragickém skonu pana Karla Slavíka, jenž byl svého času dobře znám v kruzích krajanů v Omaze. Pan Slavík zaměstnan byl v našem městě delší dobu v různých řeznických obchodech, a když Spojené Státy vypověděly válku Německu, byl jedním z prvních krajanů, kteří ochotně nabídli svoje služby vládě, aby pomohli zlozlati sverepř Teutony. Vstoupil dobrovolně do americké armády po vlastenecké schůzi, konané dne 29. dubna 1917 v auditoriu, a záhy odebral se do Francie. Později došly zprávy o jeho vážném zranění, a ko-

nečně o návratu do této země. Četní přátelé jeho těšili se, že se s Karlem opět v Omaze setkají, ale naděje jejich se již nesplnila. Krajan Karel Slavík stal se obětí neštěstí, o němž bližší podrobnosti udává následující zpráva z Clevelandu ze dne 17. května:

V Lewistone, Pa., stalo se kruté neštěstí na řece Juanité u Havertonu, kde zahynulo sedm mužů v dravých proudcích vody při vrhnutí se do vody. Nikdo netušil, že při neštěstí zahynul také krajan. Jest to Karel Slavík, bratr manželky p. Alb. Pavelky. Utopulý voják byl statný, silný mladý muž, asi 25 roků star, byl věrným Čechem, členem Sokola v Omaze, kde přihlásil se hned dobrovolně do armády americké, když byla vypovězena válka s Německem z strání v armádě ve Francii 18. měsíci. Súčasně se několika tažení a byl 4-krát raněn, byl dopraven do americké nemocnice. Zranění jeho byl nejen těžké, ale nesmírně bolestné, tak že nešťastný krajan mnoho zakoušel. Utopulý krajan bydlil dříve v našem městě a pak odejel do Omahy. Mrtvola utonulého dosud nalezena nebyla a bude-li tělo jeho vytaženo, bude pohřben vypravou v Clevelandě. Nešťastný hoch prošel nejhoršími pekly ve Francii, a když se uzdravoval, byl nešťastným způsobem připraven o život ve vodě.

OMAŽSKÁ SBÍRKA PRO SIROTKY

Nedělní sbírka po přednášce p. Červinky v Sokolovně vynesla, jak jsme včera sdělili, \$80.33. Od té doby přijal taj. Nár. Sdružení. Šerpán další příspěvky a sice: Pan Vác. Tesař odvedl mu \$1.25, sl. M. Mašková sebrala mezi učitelkami v Castellar škole \$15, k čemuž p. J. V. Mašek připojil \$5; dále p. Jos. Houška přispěl dalšími \$5.00, takže přítomné je k zásluce na potraviny pro sirotky již \$106.58. Kdo by si přál ještě na tento účel přispěti, totiž na zakoupení mléka atd. pro sirotky v sirotčince v Čechách, může složiti peníze nejdele ve čtvrtek buď v redakci "Denního Pokroku", nebo u tajemníka Sdružení, p. St. Šerpána, 2230 So. 14th Str.

BRATR DR. SEDLÁČKA JEDNÍM ZE SOUDCŮ V PROCESSU S KRAMÁREM

Pan Vincenc Červinka, redaktor Národních Listů z Prahy, v nedělní večer s několika místními redaktory byl hostem v útulné mánosti paní Ann Sedláčkové, 2509 jižní Jedenáctá ulice, a během přátelského rozhovoru sdělil, že p. Rudolf Sedláček, bratr Dra. Sedláčka, bývalý vojenský auditor, byl ve Vídni jedním ze soudců nad Dr. Kramářem, obžalovaným z velezrady. Pan Sedláček byl jedním z Čechů v tomto soudeovském sboru a zachoval se jako Čech, jsa jedním, který hlasoval proti odsouzení Dra. Kramáře k potupné smrti provazem. Tím vlastně byl Dra. Kramářovi zachráněn život, poněvadž podle nepsaného zákona rozsudek smrti zřídka býval potvrzen ruským císařem, nebyl-li jedním z česko-americkou veřejností vzhledem k faktu, že o p. Rudolfu Sedláčkovi došly kdysi zprávy ne příznivé, jakkoliv později bylo prokázáno, že nebyly založeny na pravdě.

Iowan zachráněn před lynčováním davem

Des Moines, Ia., 22. května. — Farmáci z Polk okresu, pobouřeni brutální vraždou paní Lizzie Capococové, 47 roků staré osadnice v Ankeny, nedaleko tohoto města, shromáždili se před městským vězením a žádali o vydání Charles Walkera z tohoto města, který doznal, že dopustil se tohoto zločinu více jak před týdnem. Walker přiznal se k taktéž k zničení 15-leté dívky, ku kterému došlo nedaleko Des Moines v minulých dnech. Policejní náčelník Kelley přiměl shromážděný dav, aby upustil od svého požadavku a vrátil se do svých domovů.

Z československé republiky

Maďarské spiknutí na vyražení české posádky. — V přírodním území v útranské oblasti mezi horami loží maďarské Handlová. Tam provoden byl broský zločin, jež spáchali v těchto dnech Maďari a Maďarom na nevinném vojím, služovi českého důstojníka. Prepádli ho na cestě, když šel za svou povinností, slámali mu ruce i nohy, pobodali jej po celém těle a pak podřezali mu hrdlo až po uši. Když se důstojník nemohl svého sluhý dočkati, poslal dva vojáky jako hlídku, by nalezli vojina. Ale i tuto hlídku prepádlo na téže cestě třicet maďarských a maďaronských záškodníků. Jednoho z vojínů netvořil na místě zabili, vyloupali mu oči a zahavili na celém těle, druhý jim uprel, byl však tak strašně pobodán na celém těle, že v hrozných bolestech vrhl se do řeky. Byl však vytažen na smrti vojiny a nyní zápas v nemocnici mezi životem a smrtí. Zjistilo se, že kulo se spiknutí povraždit celou českou posádku v tajně třicet mužů. Nastalo rozsáhlé pátrání a čtyřicet největších záškodníků bylo zatčeno. Hlavní strážje vražedných útoků byli po zásluze potrestáni oběšením, ostatní v železích dopraveni do Nitry k soudu. Ze zprávy "Povážských Hlasů", v nichž St. Svetský líčí též strašlivé zločiny na českých vojácích, vyznívá, že hlavními viníky na vraždách byli maďaronské kněž, kteří štvořili lid proti československé republice. Ličení p. Svetského končí slovy: "Zavraždění bratři Češi byli za velkého účastenství občestva pochováni a pod množstvím kvítí spí svůj předčasný spánek. — Nech jim je laská tá zem, na které oslobodeny slovenský lid ešte i teraz podneucujú nesvedomiti apoštolovni miesto toho, aby nás spjáli bez rozdielu náboženstva v práci na vybudování československej republiky!"

Český socialistický ministr Stříbrný proti bolševictví

Na veřejném táboře v Libni odsoudil ministr Jiří Stříbrný taktiku všech podvrtných živlů. Pravil: "Bolševismus jest nedůsledný, neboť vydává libivá hesla; odhrožuje, skvělými vražedními — ale sám se dle těchto hesel neřídí, jakmile se někde dostane k moci. Proletariát západní Evropy se krok za krokem přesvědčuje, že ku splnění svých cílů doehází vývojem a ústupky politickými a sociálními se strany buržoazie. — Dnes třeba hájiti svobody, na hazzardování se svou existencí nesmí dnes na se republika pomýšleti!"

Také polskou armádu zorganizují Francouzi

Polské listy z Varšavy, 15. dubna, sdělují: Mezi polskou a francouzskou vládnou došlo k uzavření vojenské smlouvy, na jejíž základě je Francie povinnována ve dvou letech zorganizovati polskou armádu podle francouzského vzoru. Za tím účelem bude z Francie již v nejbližších dnech vypraveno 1200 francouzských důstojníků, již zahájí ihned v polské armádě vyučovací kursy. (Francie tedy stará se vážně o to, by protigermánští obranný val od Baltu k Adrii upevnila. V Čechách již organizátoři francouzští působí!)

Podkopná činnost dra. House

— Ve schůzi sociálně-politického výboru podal posl. Slavík dotaz na předsedu výboru o podkopné činnosti tajemníka strany soc.-demokratické a ředitele okresní nemocenské pokladny dra. V. Housera. Předseda výboru Johannis na dotaz sdělil, že představenstvo nemocenské pokladny zavědlo přísané úřední vyšetřování celé Houserovy záležitosti a o výsledku bude sociálně-demokratickému výboru po skončení vyšetřování podána zpráva.

Úhali na vhodný okamžik

Večerní "České Slovo" oznámilo dne 15. dubna, že se v Praze usnesli bolševici v důvěrné schůzi, použiti voleb ke státnímu převratu. V tom okamžiku, kdy by vojáci volili, bolševici chtějí obsaditi kasárny, zmocnit se zbraní a tak uhnáti vládu od svých rukou. Nemyslíme, že by tuto vládu měli dlouho v rukou.

Jazyková rovnoprávnost v Bratislavě

— "Pressburg Fig." znanuje, že na schůzi měšťanského spolku byly usneseny požadati presidiu a zakročení u vlády, by na nádražích, poštách a jiných úřadech umístěny byly troj-jazyčné orientační nápisy v zájmu bezpečné orientace jazykové smíšeného občestva. Předsednictví vyslalo deputaci k vrcholmu županu, jenž ji oznámil, že troj-jazyčné tabulky v řeči slovenské, maďarské a německé byly již objednané a budou co nejdříve v úřadech zvyšeny. Jmenovaný časopis uvádá ochotu vládních kruhů v požadavech jazykové rovnoprávnosti.

Nouze o brambory na O. ravsku

— Z Mor. Ostravy, 20. března. Ke vzrušujícímu výjevu došlo včera na jámě Salmě v Pol. Ostravě. Závodnímu Schrattebachovi bylo skládáno za bílého dne 30 q brambory. Tato událost měla za následek velký sběh lidí, kteří rozčileně poukazovali na to, že se jim brambory odměrují pg kg, kdežto závodnímu se vozí po cetech. Horci krmili, že udělají pořádek sami, neodělá-li pořádek úřad. Přivolaná policie zabavila brambory. Pátráním se zjistilo, že Schrattebach koupil brambory na Opavsku a že průkaz mu vystavil Ohlivi ústav v Opavě. Nyní se vyšetřuje, jakým způsobem se Schrattebach k průkazu dostal.

Úkoly českého vojska

— Národní listy, píšece o úkolech českého vojska uvádějí: Naše vojsko obstarává: 1. Okupaci Těšínska. 2. Okupaci Slovenska. 3. Seřízení posádek na Slovensku a doplnování demobilisovaných oddílů italských legionářů. 4. Obsazení změněných částí země. 5. Hermetické uzavření hranic po celé jejich délce. 6. Rekvizice potraviny v celé republice. 7. Podpora a zajištění nerušeného průběhu finančních reformy v celé republice. 8. Strážní poměňující ústavy, ve kterých komají se sbírky na zlatý poklad republiky. 9. Dopravu potravinových transportů z Italie do Čech, na Moravu a do Slezska. 10. Dopravu bramborových transportů ze Slovenska do Čech, na Moravu a do Slezska. 11. Dopravu ubelých zásilek do Italie, do Tyrol a do Německého Rakouska. 12. Dopravu potravin ze Srbska a dodávky do Německého Rakouska. 13. Rekvizice dobytka. 14. Vojenské asistence v celém území státu. 15. Policejní služba na železnicích. 16. Strážní služba ve všech posádkách. 17. Strážní služba ve všech větších nádražích. 18. Dopravu německých vojenských transportů vojenskými hlídkami. 19. Vedle všech těchto úkolů zaměstnáno jest naše vojsko svou vnitřní organizací, která sdele se prohlašuje. — Tyto četné úkoly obstarává československá armáda s uznávanou přesností a spolehlivostí, která svědčí o velké o zdatnosti sboru důstojníků a ukázněném duchu všech mužstva.

Vývoz českého uhlí a dříví Bavorsku prusen.

— Z Lipska 1. dubna. Lipské časopisy přinášejí zprávy z Norimberku, že následkem převratu v Bavorsku a s ním související nejistoty hospodářských poměrů zakázala česká vláda jakýkoliv vývoz uhlí a dříví do Bavorska. Norimberská vláda zahájila ihned vyjednávání s českou vládou, aby dovolila vývozu uhlí a dříví do severních okresů bavorských — které nepodlehly bolševickým agitacím. O výsledku jednání není doposud zprávy.

Kolik obilná jest bankovka československé republiky

— Z Bratislavy oznamuje "Pr. Tgbl.", ministr financí dr. Rašín prohlásil v rozmluvě se zahraničním novinářem: V československé republice bylo v oběhu za 8 miliard bankovek, z nichž téměř polovina byla již z oběhu vzata, tak že k ní nyní ještě za 4 a půl až 5 miliard bankovek. Tím zklamaly by ovšem naděje německých a kouských finančníků, kteří předpokládali daleko větší zatížení československé republiky bankovkami; to lze vyvážeti správnou orientací české veřejnosti o vhlížících ústředních mocností, kterých následkem toho ukládá většina přebytků v zahraničních vlnutích.

V Plzni se nesmí tančit

Vzhledem k nebezpečnému rozšíření epidemických nemocí zakázal plzeňské policejní komisař pořádní tanečních zábav a tancůle hodin do 30. dubna.